Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 627/2020
07.02.2020. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Драгане Маринковић, Звездане Лутовац и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Александар Милеуснић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 216/19 од 22.11.2019. године, у седници одржаној 07.02.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 216/19 од 22.11.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 216/19 од 22.11.2019. године**.**

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Лесковцу Ржг 216/19 од 22.11.2019. године, одбијена је жалба пуномоћника предлагача изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Р4 И 109/19 од 09.09.2019. године, којим је одбијен приговор предлагача за убрзање поступка, због повреде права на суђење у разумном року у предмету тог суда И 7838/10, као неоснован.

Против наведеног решења, предлагач је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешног и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у складу са одредбом члан 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...87/18 – у даљем тексту ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажним другостепеним решењем, судија Вишег суда у Лесковцу одлучио је о жалби предлагача против првостепеног решења којим је одбијен њен

приговор у поступку заштите права на суђење у разумном року. Побијана одлука донета је уз примену одговарајућих одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року, који се примањује у овој врсти поступака, па Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке других судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у поступцима за заштиту права на суђење у разумном року, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији предлагача, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, те у вези члана 3. став 1. и члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 3. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одређена су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року и то су - приговор ради убрзавања поступка, жалба и захтев за правично задовољење. Одредбом члана 16. истог закона прописано је да се жалба подноси председнику суда који је одлучивао о приговору (став 1.), а председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова одредити једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о жалбама (став 4.). Одредбом члана 21. истог закона, прописано је да против решења председника непосредно вишег суда о жалби није дозвољена жалба.

Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука судије непосредно вишег суда (којег је одредио председник тог суда сходно члану 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року) којом је одлучено о жалби, против које, применом члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року, није дозвољена ни жалба, а ревизија као правни лек није предвиђена овим законом, то је и ревизија предлагача недозвољена, јер је изјављена против одлуке, против које се по закону не може изјавити.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић